

ловыть дружины, и са прослави като побѣдитель. Казвать, че много помогнахъ на Сърбытъ и Рагузенскытъ наѣмници, които донесохъ съ себе си въ Сърбія ново военно искусство.

Михаилъ който земаше участіе въ сѣченето, при сичкото си юначество, слица са и обѣрнѣ на бѣгъ, но падна отъ коня и покритъ отъ раны въ боя, ёще искълченъ отъ падането, достигать го сръбскы войници, и, споредъ свидѣтелството на едни, убивать го на мѣстото му, а споредъ други, заробенъ и живъ го завождатъ при Стефана Уроша, и подиръ четири дена предава духъ. Стефановата политика, която клонѣше да задържи търновскыя вѣнецъ за сестра си Неда и за дѣцата ѝ, въспрѣ го отъ энергически мѣрки противъ Българія. Оттуй са разумѣва защо е было и кроткото негово обхождане съ поробенытъ Българи, на които той подари пълна свобода. —

Императорътъ съ вѣйскытъ си былъ отишелъ по другый пѣтъ върху Сръбско, тѣй щото во времето на кървавата тѣзи битка при Топлица, той не помогна и неможе нищо да помогне Михаилу, който несмысленно бѣше стѣпалъ на сръбскытъ предѣлы. И когато Императорскытъ войски разбрахъ, че Сръбскыйтъ краль спичелилъ побѣдата, тѣ несмѣяхъ вече да са ударѣтъ съ него и сичкытъ кажи изѣвихъ желаніе да са върнѣтъ назадъ.

Слѣдъ злополучныя този бой, Българытъ пожелахъ пакъ да са премирѣтъ съ Сърбытъ; и съ този омыслъ тѣ изгонихъ втората жена Михайлова, която бѣ принудена да бѣга съ дѣцата си въ Цариградъ, а прибрахъ първата му жена Неда, Урошевата сестра. Но тѣ нетърпѣхъ много време да ги владѣе жена: подиръ смъртъта на Стефана Сръбскый, двама велможи отъ Българытъ, *Раксинъ Протовестарій* и *Филиппъ Логотетъ*, възставатъ срѣщу царицата и я провождатъ на братова ѝ сынъ *Стефана*